

EKSAPOSTILARIONY I EOTINONY
Eksapostilariony autorstwa cesarza Konstantyna.
Eotinony autorstwa cesarza Leona Filozofa.

EWANGELIA 1:

Eksapostilarion 1, ton 1: **Z** uczniami wejdźmy na górę Galilejską, aby w wierze zobaczyć Chrystusa, który mówi: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Przyjmijmy, jak naucza wszystkich chrzcić w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha, i jak obiecuje pozostać z uczniami aż do skończenia świata.

Teotokion, ton 1: **Z** uczniami radowałaś się, Bogurodzico Dziewico, gdy zobaczyłaś Chrystusa zmartwychwstałego z grobu trzeciego dnia, jak i przepowiedział. Objawił się Apostołom ucząc i ukazując rzeczy lepsze, i nakazując chrzcić w Ojcu, Synu, i Duchu, abyśmy mieli wiarę w Jego zmartwychwstanie i sławili Ciebie, Dziewico.

Eotinon 1, ton 1: **W** drodze do swego wniebowstąpienia Pan stanął przed uczniami idącymi na górę i pokłonili się Jemu. Dał im władzę, aby nauczali wszędzie i głosili wszystkim stworzeniom pod niebem Jego powstanie z martwych i wniebowstąpienie. Obiecał im, że na wieki pozostanie z nimi, On, który jest samą prawdą, Chrystus Bóg i Zbawiciel dusz naszych.

EWANGELIA 2:

Eksapostilarion 2, ton 2: Ujrawszy odwalony kamień niewiasty niosące wonności rozradowały się, gdyż spostrzegły w grobie siedzącego młodzieńca, który im powiedział: Patrzcie, Chrystus zmartwychwstał, powiedzcie o tym Piotrowi i uczniom. Niech idą na górę Galilejską, tam im się objawi, jak to powiedział swym przyjaciołom.

Teotokion, ton 2: Anioł przyniósł Dziewicy swoje pozdrowienie, Chryste, sprzed Twego poczęcia. Anioł odwalił kamień od Twego grobu, dając zamiast smutku znaki niewypowiedzianej radości. Inny zaś na miejscu śmierci głosi Ciebie, Dawcę życia, i Ciebie wielbi, głosząc niewiastom i uczniom zmartwychwstanie.

Eotinon 2, ton 2: Niewiasty niosące wonności przyszły z Marią i gdy wąpiły czy będą mogły spełnić swe pragnienie, ujrzały kamień odsunięty i Boski młodzieniec utulił ból ich serca. Powiedział bowiem, że powstał Jezus Pan. Przeto powiedzcie uczniom to polecenie, aby szli do Galilei i zobaczyli Go, powstałego z martwych jako Dawcę życia i Pana.

EWANGELIA 3:

Eksapostilarion 3, ton 3: Niech nikt nie wąpi, że zmartwychwstał Chrystus, albowiem objawił się Marii, a potem był widziany, gdy szedł na wieś. Objawił się jeszcze jedenastu uczniom siedzącym przy stole i posłał ich, aby chrzcili, po czym wzniósł się na niebo, skąd i przyszedł, umacniając głoszenie słowa wieloma

znakami.

Teotokion, ton 3: Słońce, Tyś zajaśniało dzisiaj z grobu jak Oblubieniec z komnaty weselnej, zniewoliłeś otchłań i zniszczyłeś śmierć, dla modlitw Tej, która Ciebie zrodziła, ześlij nam światłość, światłość, która oświeca serca i dusze, światłość, która wszystkich kieruje na ścieżki Twoich nakazów i na drogę pokoju.

Eotinson 3, ton 3: Uczniowie nie wierzyli Marii Magdalenie, gdy głosiła im zmartwychwstanie i objawienie Chrystusa, i ganili ją z powodu zatwardziałości swych serc, ale umocnieni przez znaki i cuda, zostają posłani, aby głosić. A Ty, Panie, wzniosłeś się do przedwiecznej światłości Ojca, oni zaś głosili wszędzie słowo, potwierdzając je cudami. Przeto tym oświeceni, sławimy Twoje powstanie z martwych, Panie, Przyjacielu człowieka.

EWANGELIA 4:

Eksapostilarion 4, ton 4: Jaśniejąc łaskami widzimy stojących w życiodajnym grobie mężów w błyszczących szatach i niewiasty niosące wonności upadłe na twarze. Przyjmijmy zmartwychwstanie Władcy nieba, przybiegnijmy do grobu Życia z Piotrem i zadziwiwszy się dokonaniem, ujrzyjmy Chrystusa.

Teotokion, ton 4: Panie, który głosiłeś radość, smutek Prarodziców przemieniłeś, wnosząc w świat radość Twego zmartwychwstania. Przeto, Dawco życia, przez Tę, która Ciebie zrodziła, ześlij światłość Twych łask, oświecając nasze serca, byśmy Tobie śpiewali: Bogoczłowieku, Chwała Twemu zmartwychwstaniu, Przyjacielu człowieka.

Eotinson 4, ton 4: Wczesnym rankiem niewiasty przyszły na Twój grób, Chryste, ale nie znalazły upragnionego ciała. Widząc przeto ich niepokój obecni tam mężowie w błyszczących szatach powiedzieli do nich: Dlaczego Żywego szukacie pośród umarłych? Powstał, jak i sam przepowiedział; dlaczego nie wspomnacie Jego słów? Uwierzywszy więc głóście to, co ujrzeliście, ale uczniowie myśleli, że to nie jest prawda, tak dalecy byli od zrozumienia, jednak Piotr biegnie do grobu i zobaczywszy wysławi Twoje cuda, nawrócony przez Ciebie.

EWANGELIA 5:

Eksapostilarion 5, ton 5: Chrystus, Życie i Droga, powstał z martwych, Kleofasowi i Łukaszowi towarzyszył w drodze i dał się im poznać w Emaus przy łamaniu chleba. Ich dusze i serca były gorące, gdy mówił do nich w drodze i tłumaczył Pisma, że miał cierpieć. Z nimi wołamy: Zmartwychwstały, zjawiłeś się Piotrowi!

Teotokion, ton 5: Opiewam niezmierzone Twoje miłosierdzie, Stwórco mój, który wyniszczyłeś siebie, aby zstąpić i zbawić okaleczoną ludzką naturę. Jako Bóg zechciałeś urodzić się z czystej Dziewicy, według mojej natury, i zstąpić aż do otchłani, chcąc mnie zbawić. Dla modlitw Tej, która Ciebie zrodziła, Władco szczodroliwy.

Eotinon 5, ton 5: Jakże mądre są Twe zrządzienia, Chryste! Jakże Ty jedynie poprzez puste całuny pozwoliłeś zrozumieć Piotrowi Twoje powstania? Idąc rozmawiałeś z Łukaszem i Kleofasem, ale rozmawiając nie objawiłeś im, Kim jesteś. Przeto i wyrzucają Tobie niewiedzę jako jednemu z mieszkańców Jeruzalem, ale Ty przekreślając zupełnie ich plany, wszystko czynisz na pożytek stworzenia i odkrywasz im prorocтва o sobie, a kiedy błogosławiłeś chleb, pozwoliłeś im się poznać, chociaż i przedtem serca ich rozpałały się do poznania Ciebie. A Twoim uczniom, zebranych w Wieczerniku, jawnie już głosiłeś Twoje zmartwychwstanie, przez które zmiłuj się nad nami.

EWANGELIA 6:

Eksapostilarion 6, ton 6: Zbawco, pokazując, że jesteś człowiekiem według natury, stanąłeś pośrodku uczniów powstawszy z grobu, spożyłeś pokarm i uczyłeś ich chrztu pokuty. A gdy wzniosłeś się do niebieskiego Ojca, obiecałeś uczniom zesłać Pocieszyciela, Najwyższy Bogu i Człowieku, chwała Twemu zmartwychwstaniu!

Teotokion, ton 6: Stwórca stworzenia i Bóg wszystkich przyjął ludzkie ciało z Twojej przeczystej krwi, Najświętsza Dziewico, i moją uleczoną naturę uczynił nową, Ciebie pozostawiając czystą przed i po zrodzeniu. Przeto z wiarą wysławiamy Ciebie, wołając: Raduj się, Władczyni świata!

Eotinon 6, ton 6: Chryste, Ty jesteś zaprawdę Bożym pokojem dla ludzi, Ty, który dajesz uczniom pokój po zmartwychwstaniu. Napełniłeś ich bojaźnią, gdyż myśleli, że widzą ducha, ale Ty rozproszyłeś bojaźń ich dusz, pokazawszy swoje ręce i nogi, a gdy jeszcze wątpili, skosztowałeś pokarmu i wspominając nauki otworzyłeś im rozum, aby zrozumieli Pisma. Obiecałeś im też Obietnicę Ojca, i pobłogosławiwszy ich odszedłeś do nieba. Przeto wraz z nimi kłaniamy się Tobie, Panie, chwała Tobie!

EWANGELIA 7:

Eksapostilarion 7, ton 7: Kiedy Maria powiedziała, że zabrali Pana, Piotr wraz z drugim uczniem Chrystusa, którego Pan miłował, pobiegł do grobu. Przybiegli obaj i ujrzeni tylko leżące w głębi całuny, i oddzielnie leżącą chustę. Przeto zachowali milczenie aż do ujżenia Pana.

Teotokion, ton 7: Jakże wielkie i sławne rzeczy uczyniłeś dla mnie, Chryste wielce miłosierny! Z młodej Dziewicy urodziłeś się niewypowiedzianie i krzyż podjąłeś, i śmierć przecierpiałeś, zmartwychwstałeś w sławie i naszą naturę uwolniłeś od śmierci. Chwała, Chryste, Twojej sławie, chwała mocy Twojej!

Eotinon 7, ton 7: Jeszcze ciemno i wczesnie, dlaczego Mario stoisz przy grobie, tyle ciemności mając w myślach? Ty przyszłaś zobaczyć miejsce, gdzie był złożony Jezus, pytasz o to. Ale widząc całun i chustę, jak uczniowie biegnący do grobu, znalazłaś zmartwychwstanie, a my wspominamy Pisma o tym, i z nimi, i

przez nich uwierzywszy, sławimy Ciebie, Chryste, Dawco życia.

EWANGELIA 8:

Eksapostilarion 8, ton 8: Maria zdziwiła się, dwóch aniołów ujrawszy w grobie, i nie poznawszy Chrystusa, pytała Go jako ogrodnika: Panie, gdzie położyłeś ciało mego Jezusa? A gdy na Jego słowo poznała w Nim samego Zbawcę, usłyszała: Nie dotykaj mnie, odchodzę do Ojca, powiedz o tym braciom.

Teotokion, ton 8: Dziewico, Ty zrodziłaś w niewypowiedziany sposób jednego z Trójcy, w dwóch naturach i dwóch wolach, ale jednego w Osobie. Módl się zawsze do Niego za tych, którzy z wiarą Ciebie wywyższają, aby zostali wybawieni ze wszelkich napaści wrogów, albowiem wszyscy do Ciebie teraz przybiegamy, Władczyni, Bogurodzico.

Eotinson 8, ton 8: Maria nie nadaremno przelewa łzy, bowiem staje się godną, aby pouczali ją aniołowie, i aby ujrzała samego Jezusa, ale jako słaba niewiasta ma jeszcze ziemskie myśli, przeto zostaje oddalona od dotknięcia Chrystusa, ale zostaje posłana jako Twoja wysłanka, aby uczniom nieść dobrą nowinę i Twój powrót do dziedzictwa Ojca. Wraz z nią i nas uczyni godnymi ujrzenia Ciebie, Władco Panie.

EWANGELIA 9:

Eksapostilarion 9, ton 5: Gdy wszedłeś przy drzwiach zamkniętych, napełniłeś Apostołów Duchem Świętym, tchnąwszy pokój i powiedziałeś im, że mogą wiązać i rozwiązywać grzechy, a po ośmiu dniach pokazałeś swój bok i ręce Tomaszowi, a my z nim wołamy: Ty jesteś mój Pan i mój Bóg!

Teotokion, ton 5: Gdy swego Syna ujrzałaś zmartwychwstałego z grobu po trzech dniach, Oblubienico Boga, Dziewico Najświętsza, odrzuciłaś wszelki ból, który podjęłaś jako Matka widząc Go cierpiącym. Radością napełniłaś się z Jego uczniami, czcisz Go i wielbisz. Przeto i teraz wybaw tych, którzy wyznają Ciebie jako Bogurodzicę.

Eotinson 9, ton 5: Oto w czasach ostatecznych, w późny sobotni wieczór, stanąłeś, Chryste, przed swymi przyjaciółmi i jeden cud umacniając drugim, przez Twoje wejście przy zamkniętych drzwiach, umacniasz wiarę w Twoje powstanie z martwych. Napełniłeś uczniów radością i Duchem Świętym, dałeś im władzę odpuszczania grzechów. Nie zostawiłeś też Tomasza pogrążonym w burzy niewiary. Przeto i nam daj prawdziwy rozum i odpuszczenie grzechów, Łaskawy nasz Panie!

EWANGELIA 10:

Eksapostilarion 10, ton 6: Ongiś Morze Tyberiadzkie natchnęło Tomasza na połów ryb wraz z synami Zebedeusza, Natanaelem, Piotrem i dwoma innymi. Gdy wrzucili swoje sieci z prawej strony, na rozkaz Chrystusa, złowili wiele ryb. Piotr

poznał Pana i rzucił się ku Niemu do wody. Oto już trzeci raz Pan objawił się im i pokazał chleb, i rybę na węglach.

Teotokion, ton 6: Dziewico, módl się do Pana, powstałego z grobu po trzech dniach, za tymi, którzy Tobie śpiewają i z miłością błogosławią. Ty jesteś bowiem ucieczką zbawienia i Orędowniczką przed Nim. Jesteśmy Twoim dziedzictwem i sługami Twoimi, Bogurodzico, wszyscy oczekujemy Twojej opieki.

Eotinon 10, ton 6: Po zstąpieniu do otchłani i powstaniu z martwych, uczniowie cierpieli z powodu rozłąki z Tobą, Chryste, i co było naturalne, powrócili do pracy, znowu do łodzi i do sieci, ale nic nie złowili. Ale Ty, Panie, zjawiłeś się jako Władca wszystkich i poleciłeś zarzucić sieci z prawej strony, a Twoje słowo szybko przyniosło owoc, wielką ilość ryb i przedziwną wieczerzę, przygotowaną na brzegu. Uczniowie wzięli w niej udział, a nas uczynź teraz godnymi cieszyć się duchowo, Panie, Przyjacielu człowieka!

EWANGELIA 11:

Eksapostylarion 11, ton 8: Po Twym Boskim zmartwychwstaniu trzykrotnie zapytałeś Piotra, Panie: Czy miłujesz mnie? i uczyniłeś go najwyższym pasterzem Twoich owiec. A Piotr ujrawszy idącego ucznia, którego Jezus miłował, zapytał Pana: A co z nim? On odpowiedział: Jeśli chcę, aby pozostał aż przyjdę, co tobie do tego, Piotrze, mój przyjacielu?

Teotokion, ton 8: O straszna tajemnico, o przesławny cud, przez śmierć została zupełnie śmierć zgubiona. Któż więc nie zaśpiewa i któż nie pokłoni się Twemu zmartwychwstaniu, Słowo, i Tej, która w czystości zrodziła Ciebie w ciele, Bogurodzicy. Przez Jej modlitwy wszystkich wybaw od Gehenny.

Eotinon 11, ton 8: Zbawco, gdy objawiłeś siebie swoim uczniom, powierzyłeś Szymonowi pasienie owiec jako zapłatę za miłość, szukając opieki nad owczarnią po zmartwychwstaniu. Przeto i powiedziałeś: Jeżeli miłujesz mnie, Piotrze, paś baranki moje, paś owce moje. On zaś wskazując na przyjaciela, zapytał o umiłowanego ucznia. Dla ich modlitw, Chryste, ochroń Twą owczarnię od wilków szukających jej zguby.